

ΚΥΠΡΙΑΚΟΣ ΦΥΛΑΞ

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΕΦΗΜΕΡΙΣ

ΟΡΟΙ ΣΥΝΔΡΟΜΩΝ

ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ ΚΑΙ ΑΠΟΣΤΟΛΑΙ
ΤΗ ΔΙΕΥΘΥΝΣΕΙ
ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΟΔΟΣ—Αγορά Κύκκου Αριθ. 26.

ΕΤΟΣ ΙΑ' ΑΡΙΘ. 549

ΕΝ ΛΕΥΚΩΣΙΑ (Κύπρου),

Τῇ 18ῃ Ὀκτωβρίου 1916.

ΕΠΙΒΑΛΛΕΤΑΙ ΠΡΟΣΟΧΗ ΕΙΣ ΟΣΑ ΑΝΑΓΝΩΣΚΟΜΕΝ

Τὸ Ἑλληνικὸν Κοινὸν, ὑπὸ τὰς πα-
ρούσας λίαν ἀνωμαλίας περιστάσεις
ἀπαιτεῖ νὰ καταβάλλῃ μεγάλην προ-
σοχὴν κατὰ τὴν ἀνάγνωσιν Ἑλληνι-
κῶν καὶ ξένων ἐφημερίδων πραγμα-
τευομένων περὶ τῶν Ἑλληνικῶν ὑπο-
θέσεων καὶ συμπεριφορῶν.

Ὁ παρὼν πόλεμος καὶ ἄλλοις πόλε-
μοις μεταξὺ τῶν μάλλον πολιτισμέ-
νων ἐθνῶν ἀνέτρεφεν ἐκ θεμελίων
πάντα τὰ νόμιμα καὶ τὰ δίκαια καὶ
τὸ φεῦδος καὶ ἡ ἀπάτη διέπουν τὸν
τέ γραπτὸν καὶ τὸν προφορικὸν λό-
γον τῶν ἀνθρώπων, προκειμένων ζη-
τημάτων κατ' ἐπιμέλειαν πολιτικῶν.

Μιμῶνται οὖν ἀνθρώποι οἱ Ἑλ-
ληνες πάντοτε μὲν μάλιστα δὲ σήμε-
ρον ἐὰν περὶ τῶν Ἑλληνικῶν συμ-
περιφορῶν ἠθελόμεν νὰ εἰσαχθῶμεν
παρὰ ξένων, ὅτινες τὴν γλῶσσαν καὶ
τὴν γραφίδα ρυθμίζουσι μόνον περὶ
τὰ συμπεριφορὰς τῆς ἰδίας πατρίδος αὐ-
τῶν.

Μετά πάσης δυσπιστίας ἀπαιτοῦμεν
νὰ ἀποδοχῶμεν τὰς ἐπαύλους καὶ τὰ
ἐγκώμια ἢ τὴν κατάκρισιν καὶ ἀποδο-
κιμασίαν τῶν ἐκδόσεων ἰδιωτῶν τὰ ἐν
Ἑλλάδι πολιτικῶν ἀνδρῶν, δι-
οὐ ἡ πολιτεία τούτων κρίνεται μόνον
διὰ τὸ μέτρον τῶν συμπεριφορῶν ἐξ-
ων χωρῶν, ἀλλὰ καὶ διὰ τὴν συμπερι-
φορὰν πάντοτε, τούναντι μάλιστα καὶ
ἀντιθέτως, πρὸς τὰ Ἑλληνικὰ τοιαύ-
τα.

Πᾶς Ἑλλήν ἀναγνώστης μετὰ πά-
σης ἐπιφυλάξεως ἀπαιτεῖ νὰ διεξέρ-
χῃται ἀρᾶ καὶ πραγματικὰς εἰς ἐξ-
εῖνας ἐφημερίδας ἀναγομένης εἰς ὑπο-
θέσεις Ἑλληνικὰς, ἔχων ἐν νῷ πάν-
τοτε διὰ γράφονται ταῦτα πρὸς ἐξυπη-
ρέτησιν ξένων καὶ οὐχὶ Ἑλληνικῶν
συμπεριφορῶν.

Οἱ ἐξυπηρετήσαντες ἐν Ἑλλάδι τὰ
ξένα ταῦτα συμπεριφορὰ ἐπὶ βλάβῃ
πολλῶν τῶν Ἑλληνικῶν τοιούτων,
αὐτοὶ καὶ ἐπαυλοῦνται καὶ ἐγκωμιά-
ζονται καὶ ἀποδοκιμαζοῦνται εἰς τὰς στή-
λας τῶν ξένων ἐφημερίδων, ἐξυπη-
ρετοῦντες δὲ οἱ αὐτοὶ τὰ Ἑλληνικὰ
συμπεριφορὰ ἀναντιῶν τῶν ξένων τοι-
ούτων, αὐτοὶ ὁρῶνται, χλευάζονται
καὶ κατακρίνονται ὑπὸ τῶν ξένων τοι-
ούτων.

Ἀπαιτεῖται οὖν κοινὴ ἐξυμνήθεια
καὶ μελέτη καὶ γνώσις τῶν πραγμα-
τευομένων ζητημάτων. Ἐποῦ δὲ Ἑλ-
λήν ἀναγνώστης ἀποφύγῃ τὴν ἀπο-
πλάνησιν καὶ τὴν ἀπίστην περὶ τῶν
μυθῶν γνῶμῃ καὶ προήμιας περὶ
τῶν Ἑλληνικῶν πολιτικῶν καὶ
τῶν ἐθνικῶν ὑποθέσεων.

Οἱ κτλ. θέματα παρέχει μάλιστα
σήμερον δὲ Ἑλληνικὸς τόπος, διεξέρ-
χόμενος εἰς δύο ἀντίπαλα στρατεύματα,
ἅτινα διεξέρχονται αἰσθητικὴν ἐμφύλιον
πόλεμον, ὡς μὴ ἴσταν Ἑλληνες ἐ-
κατέρωθεν, ἀλλ' ἀλλήλοισι καὶ ἀλλό-
θρησκοι ἐχθροὶ ἐτοιμοὶ καὶ πρόθυμοι
νὰ σπαράξωσιν ἀλλήλους, καὶ ταῦτα
διὰ τὸ συμπεριφορὰ καὶ τὸ
μεγαλεῖον τῆς Πατρὸς (1).

Ἐγκαλοῦσιν οἱ μὲν τοὺς δὲ πρὸς
ἑαυτοὺς ἐνὸς τῆς κοινῆς γνώμης
καὶ ἐν τῷ ἀνιστοῦ δημοσιογραφικῷ
πολέμῳ μετέρχονται πρὸς ἀδελφίαν
καὶ ἀνδρῶν. Ὁ δὲ ἑκείνους ἀναδέχονται
πλάττοντες καὶ διαβιβάζοντες εἰς
ὅπως ἀξιομίμους καὶ φερόμενους
λόγους καὶ πράξεις καὶ πᾶν
πράττειν πρὸς ἐπισκόπισιν τῆς ἱερᾶς
ἀλήθειας, καὶ ταῦτα ἐπὶ ἐξυμνίᾳ τῆς
ταλαινῆς Πατρὸς (2).

Ὁ δὲ ἀναγνώστης Ἑλληνικῶν
ἐφημερίδων κατ' αὐτὰς ἀπαιτεῖ νὰ
ἐπισποῖται οὐ μόνον ἐπὶ τὴν ἀληθινήν
ἀλήθειαν ἀλλὰ καὶ εἰς τὴν εἰρηνοφιαν
αὐτῶν, πρὸς τὴν νὰ ἴναι πολλὴ ἐξυ-
μνήθεια καὶ ἐμπειρία ὅπως ἀποκαλύ-
πτῃ ἐν μέσῳ τῆς διαστροφῆς καὶ τοῦ
φεύδους ἴσῃ τινὰ ἀλήθειαν, καὶ κα-
ταντῇ νὰ ἴναι προτιμωτέρα ἢ ἑλλειψίς
τοιούτων ἐφημερίδων ἢ ἡ ἀνάγνωσις
αὐτῶν.

Προκειμένου νὰ μορφώσωμεν γνῶ-
μην περὶ τοιαύτης ἢ τοιαύτης πολιτείας
τῆς Ἑλλάδος εἰς τὴν μέγιστην δια-
κομῶνται συμπεριφορὰ καὶ ἐστὶν ὅτι
ἡ ὑπαρξὶς αὐτῆς, ἀπαιτοῦμεν νὰ ὦμεν
ἀκριβῶς ἐπιφυλακτικοὶ καὶ εὐλαβεῖς
ἀναλογιζόμενοι ὅτι οἱ ἱσχυροὶ ἐπὶ
τῶν κορυφῶν τῆς πολιτείας καὶ πολ-
λὴ ἀντίθετος ἡμῶν ἔχουσι πατριωτι-
σμὸν καὶ τὸν διδόντων καὶ τὸν ἐθνι-
κῶν ὑποθέσεων ἔχουσιν ἀκριβῆ γνῶ-
σιν, ὥστε μετὰ πάσης φροντίδος καὶ
ἐπαγρυπνήσεως νὰ μεριμνῶσι καὶ ἀ-
ποφασίζωσι περὶ τῆς πολιτικῆς πο-
ρείας τῆς χώρας.

Ἀς ἀποκρούμεν μετ' ἀγαπητικῆς
σεύσεως οἱ ἰδιώτες τὰ τῆς πατρίδος
εἰς ἱκανοὶ νὰ προσδώσωσιν αὐτῇ
καὶ ἀν' ἐκέραιον ὅλον τὸ χρυσὸν
τοῦ κόσμου.

Ὁ Τζαβέλλας ἀποκρούων ποτὲ μετ'
ἀγαπητικῆς προτάσεως πρὸς προ-
δοσίαν τοῦ Σουλίου εἰς τὴν Ἀλγί-
αν Πασᾶν ἐβροντοφώνησεν ὅτι δὲν ὤ-
πτεται ἀρκετὸς χρόνος εἰς τὸν
κόσμον ὅπως ἐξαγορασθῇ καὶ
εἰς μόνους λίθους τοῦ ἠρωικοῦ
καὶ ἐλευθερίου Σουλίου. Ἡ
Ἑλλὰς τῆς σήμερον εἶνε πολλὰ με-
γαλειτέρα καὶ ἐνδοξότερα τοῦ Σου-
λίου καὶ οἱ ἰδιώτες τὰ κατ' αὐτὴν
οὐδὲν ὅσον τοῦ Τζαβέλλας περὶ
τὴν φιλοπατρίαν, ὥστε νὰ μὴ ὑπάρ-
χῃ ὑπόνοια διὰ τὴν ὑπάρχουσαν οἱ ἀπε-
πολύντες καὶ ἑα χάλικα ἐκ τῶν
Ἑλληνικῶν αἰγυλῶν.

Μερὶς τοῦ ἐγχωρίου τύπου παρ' ἡ-
μῖν ἔχει τὴν κακὴν ἐμπειρίαν νὰ ἀ-
ναδημοσιεύῃ ἐμπροσθέντα καὶ συκο-
φαντικὰ ἀρᾶ ἐξ ἐφημερίδων
Ἑλληνικῶν ἅτινα ἐγράφον πρὸς
κομματικὴν καὶ ἐπικρα-
τικὴν ἐν Ἑλλάδι. Μερὶς ἡμῶν δὲν
πρέπει νὰ ἐπεκτείνωνται τὰ ἐν Ἑλλά-
δι κομματικὰ πᾶσι ἀλλ' ἀδίσταστοι
νὰ ἐπικρατῇ ἐμπιστοσύνη ἐπὶ τοὺς ἐ-
καστοὺς ἰδιώτας τὰ κατ' αὐτὴν δι-
οῦντι δὲ ἀλύτρωτος Ἑλληνισμὸς διατε-
κὼν μακρὰν τοῦ πεδίου τῶν πολιτι-
κῶν ἀγώνων ἀδυνατεῖ νὰ διαγνώσῃ
τὰ πραγματικὰ κινεῖντα ἐλαττωτικὰ τὴν
τιμάνδρ' ἡ τοιάνδε πολιτικὴν ἐν τῇ
ἐλευθερίᾳ Ἑλλάδι, ἢ διακρίσῃ δὲ καὶ
διχόνοια τῶν Ἑλληνικῶν κοινῶν τῶν
ἐκαστοῦ τὴν φιλοπατρίαν αὐτῶν καὶ
ἐκθέσῃ αὐτοὺς εἰς τὴν χλεύην τοῦ
ξένου περιβάλλοντος.

Ὁ ἀλύτρωτος καὶ ἐν διαστροφῇ Ἑλ-
ληνισμὸς ἀμειψόμενος τῶν ἐν τῇ ἐλευ-
θερίᾳ Ἑλλὰδι κομματικῶν ἀντιθέσεων
καὶ διαπληκτικῶν ἀπαιτῶν ἡνωμένος
καὶ ἀπεριόριστος ν' ἀντιτίθῃ μετ' ἐμ-
πιστοσύνης πρὸς τὰς ἐκδόσεις Ἑλλη-
νικὰς κυβερνήσεις καὶ ἐτοιμοὶ πάν-
τοτε νὰ ἐναγύρῃ ἠθικῶς καὶ ὕληως
τὴν ἐκδόσεις πολιτικῆς τῆς ἐλευθερίας
Πατρὸς, ἀπὸ καὶ αὐτὴ ἀνεξαρτή-
τως τῶν κομματικῶν διακρίσεων προσ-
έρχεται ἀρωγὴ εἰς αὐτὴν καὶ ἀμε-
ρόλητον παρέχει τὴν ἀντιλήψιν αὐ-
τῆς.

Ἡ ΠΕΡΙΛΥΤΟΛΟΓΙΑ ΤΟΥ Μ. ΚΙΤΙΟΥ ΚΟΥ ΜΕΛ. ΜΕΤΑΞΑΚΗ

- α) Ἰδίαι τὰς ὁποίας ἐκτείνωνται ἡ διὰ τὴν δόξαν καὶ τὸ μέ-
γιστον τῆς Ἑλλάδος πάντοτε ταχέως παλλομένη μεγάλη καρ-
δία του.
- β) «Ὁς ἐάν δὲν εἴναι ἀκριβὴς τοῦτο γινώσκοντες τὸν μέγιστον
ἀνδρῶν, τὸ καὶ κόπουν τὸν γόρδιον δεσμόν, δόσεις ἢ λύσεις
εἰς ἀδυνατίαν».
- γ) «Τούτων ἡμῶν ἀντιλαμβάνομεθα διὰ τοὺς μὲν θρασυὺς
ραπίζοντες ἀλύτρητος τοὺς δι' κοινωνικῶν χρησίμων καὶ παρὲν
καὶ διὰ φιλίας ἰδιωτικῶν τιμῶν».
- δ) «Εἶνε εὐκὸλον ἡ ἀξιοπρέπεια νὰ ἐκλαμβάνηται ὡς ὑπε-
ροῖα».
- ε) «Εἰς ἐκείνους ὅμοιους ἐκτείνονται ταῦτα ἐν σχέσει μόνον
πρὸς τὴν ἀμερικανικὴν ἀξιοπρέπειαν, ἐκτείνονται διὰ τὴν παρὰ
στοιχοῦ τοῦ Μητροπολίτου. Κίτιος ἐντελὴς ἀξιοπρέπεια».

Ματαίωσις δὲ ὑπερβολὴ παρὰ
πολλῶν ἴσως ἢ περαιτέρω ἀνασχελῶ-
σις ἡμῶν περὶ τοῦ Μητροπολίτου Κι-
τίου, ἀπὸ καὶ αὐτὸ ἐκλογικῶν καὶ
Γεν. Ἀντιπροσώπων ἀπέδωκεν μόνον
τέσσαρας ταυτοῦς Μεταξάκας, καὶ
τούτους συνοδικῶς κατὰ σκευ-
ῆς (Made in holy Synod) ὡς
ἐκείνους δὲ ὑπάρχει πιθανότης εἰς
δὲ ἀρχιερεὺς οὗτος δὲ κατὰ φῶν
ν' ἀναρριχθῇ εἰς τὸν Ἀρχιεπισκο-
πικὸν Ὀρόν παρ' ἑλίας τῆς προσπα-
θείας του.

Δὲν πρόκειται ὅμως περὶ τῆς ἀπο-
μακρύνσεως ἀπὸ τοῦ ἀνωτάτου ἐκ-
κλησιαστικῆς ἀξιώματος, ὅπως ἐ Κυπρ. λα-
ὸς ἐδειξεν δι' οὐδέποτε δὲ ἐπιτρέψῃ
εἰς τὸν ἀρχιερεῖα τούτον, ἀλλὰ περὶ τῶν
σκέψεων καὶ ἰδεῶν αὐτοῦ, τὰς ὁποίας
ἐκείνους ἀρρογραφίαν ἐξέδωκεν ἐν
τῇ ἐν Λευκωσίᾳ δημοσιογραφικῇ ἐρ-
γάνῳ του, καὶ ἐν τῇ ἰδίᾳ αὐτοῦ
«Ἐκκλ. Κήρυκιν», προκαλεῖ δὲ ἐκ-
πληξιν καὶ ἀπορίαν ἢ τῶσαν ἀπερι-
κρίπτου περιεχόμενα τῶν καὶ ἡ
ἀντιθέσις πρὸς ἑλὴν τὴν χριστιανι-
κὴν διδασκαλίαν.

Ἀς θέσωμεν οἱ ἀναγνώσται ὑπὸ τὰς

αἰς τοὺς χειρισμένους πολιτικὰς καὶ
ἐκκλησιαστικὰς ἢ καὶ οἰοσώμεν ἄλ-
λας ἀρχας. Διότι, ἀληθῶς, πολλὴ ἐπι-
κίνδυνον εἶναι τὸ φρονεῖν δι' ἀδυνα-
τίαν νὰ λύσῃ αὐτοὺς, μόνον καὶ μόν-
ον διότι πράττειν τοῦτο τοῦ μεγάλου ἀν-
δρός ἀλλ' ὅταν τις μὴ τῆς τοῦ με-
γάλου χωρὶς νὰ ἴναι μέγας, τίνα καὶ
πῶς ἀρὰ γὰ κατὰ δύναται νὰ συμ-
βῇ;

Ἐντούτοις καὶ αὐτοὶ οἱ μεγάλοι ἀν-
δρες πολλὰς ὑπὸ συνείσεως ἀπο-
φεύγουσι καὶ ἐκβιάζονται τὴν αὐθαί-
ρετον διευθέτησιν μεγάλων καὶ δι-
σχερῶν ζητημάτων, ἐπιτρέποντες εἰς
τὴν χροὸν κατὰ τὰς περιστάσεις
τὴν βαθμιαίαν καὶ ἐμάλην διευθέ-
τησιν αὐτῶν.

Ὁ δὲ εἶναι μάλλον ἐπικίνδυνος, ὅ-
σον δὲ χειρισμένους ἐξουσίαν τινὰ καὶ
φρονῶν δι' ἐν ἑαυτῇ ἀνάγκη τῆς
σκέψεως καὶ τῆς μελέτης ἀλλὰ μόνον
τῆς ἐξουσίας τὴν ὁποίαν διαθέσει ἵνα
ἐκβιάξῃ ἀντὶ τῆς διευθετῆ καὶ ρυθμίσῃ
τὰ ἐκαστοὺ ἀναφύμενα ζητήματα.

Ἡ γ' περικοπὴ ἀποκαλύπτει σοβα-
ρῶς τὴν ἀντιθέσιν ἀρχῶν τῶν τοῦ
Μητροπολίτου Κιτίου πρὸς θεμελιώδεις
ἀρχὰς τοῦ Ἱ. Ὁδοῦ, ὅτινους
τοῦ γὰρ ἐπὶ τεταγμένους κήρυξ καὶ ἐρ-
μηνεύει.

«Ραπίζε», λέγει, ἀλύτρητος τοὺς
θρασυὺς, τοὺς δὲ κοινωνικῶς χρησι-
μοῦς καὶ περὶ περὶ καὶ διὰ φιλίας
τιμῶν (1).

Ἡ ὁμολογία αὕτη εἶναι ἀληθὴς
ἐκκλησιαστικῆς ὅσον καὶ ἀποκαλυπτικῆς
σκέψεως καὶ διαθέσεως, αἵτινες εἶναι
νὰ μὴ βεβήλωσι εἰς τὴν ἐκτείνωσιν
καὶ ἀρχιερεὺς τῆς ὁδοῦ καὶ τῆς Πατρὸς
ὑπαγομένη τὴν καθολικὴν ἀγάπην,
τὴν ταπεινοφροσύνην, τὴν μακροθυ-
μίαν τὴν ἀπροσπορίαν καὶ τὴν
ἀκραν ἐνδοξίαν καὶ δικαιοσύνην.

«Ραπίζε» ἀλύτρητος δὲ Ἀρχιερεὺς
χριστιανικῆς, Ἑκκλησίας, ἐν ᾧ θε-
μελιώδεις καὶ νομικῶς αὐτῆς Χριστὸς
διακελεύεται ὅπως παρέχων οἱ χρι-
στῖανοι πάντες εἰς τοὺς ραπίζοντας
αὐτοὺς καὶ τὴν ἐτέραν σιγήν.

Ὁ αὐτὸς ἐπιτάσσει ἵνα συγγνω-
σῇ τὸν ἀδελφὸν ἡμῶν ἀμαρτήσαντα
εἰς ἡμᾶς ἐβδωκομήτῃς ἐπὶ, καὶ
αὐτὸς δὲ Κύριος ἡμῶν ἐτε ἐρραπίσθῃ
ὑπὸ τοῦ Σουλίου (ὅχι ἑμῶς δὲ τοῦ
Ἰουδαίου ἀρχιερέως) ἡρεσθῇ εἰς τὴν
παράβησιν τούτου.

«Εἰ καὶ ἐκείνους, μαρτυροῦν
περὶ τοῦ κακοῦ, εἰ δὲ καλῶς τὶ μὲ
δέξει;»

Παραβλέποντες δὲ ὁ Κύριος τὸ πνεῦμα
πρὸς τὸν οὐρανὸν Πατέρα ἐπὶ τοῦ
Σταυροῦ συγγνωσῇ τὸν συνεσταυ-
ρωμένον Ἰησοῦν, καὶ μετὰ τῆς δοχᾶ-
της πνοῆς ἀναπέμψῃ ἐξῆς ὑπὲρ
τῆς συγγνώμης τῶν ἡμῶν του.

«Πάτερ, ἄφες αὐτοῖς, ὅτι γὰρ ἐγὼ
τί ποιῶμαι».

Ὁ δὲ Ἀγ. Κιτίου τοσοῦτον ἀντι-
τίθεται εἰς θεμελιώδεις διδασκαλίας
καὶ δοξολογίας τῆς χριστιανικῆς πίστε-
ως, οὐδὲν ἄριστον εἶναι καὶ περὶ ἄλ-
λων ἡμῶν οὐσιωδῶν δογματικῶν ἀπο-
πα καὶ παραδόξων.

Ἐπὶ ἐκείνους ἡ ἀξιοπρέπεια νὰ
ἐκλαμβάνηται ὡς ὑπεροφία» γράφει
δὲ Ἀγ. Κιτίου, εἰς ἀπάντησιν αἰτιά-
σεως, δι' ἡμέρας πρὸς τὸν ποιμνίον
τοῦ ὑπεροπικῶς, καὶ γνωρίζουσι μέ-
γιστα οἱ χριστιανοὶ τῆς Μητροπόλεως
Κιτίου πῶς συμπεριφέρεται δὲ Ἀγ.
Κιτίου πρὸς αὐτοὺς, καὶ ταῦτα διὰ
τὴν ἀρχιερατικὴν ἀξιοπρέπειαν (1) τοι-
αύτην ἀντιλήψιν ἀξιοπρέπειαν ἔχουσι
πάντες σχεδὸν οἱ Πατῆδες τῆς Τουρ-
κίας.

Ἐντούτοις ὁ Θεοφάνης, ὁ ἀνα-
στρεφόμενος κατὰ προτίμησιν μετὰ
τοῦ ὅλου καὶ πᾶν καὶ ἐσθλὸν μετὰ
τῶν τελωνῶν καὶ ἀμαρτωλῶν, ἐτε ποτὶ
οἱ μαθηταὶ τοῦ ἀπεκάλυσεν τὰς μη-
τέρας μετὰ τὸν παῖδων αὐτῶν τοῦ
νὰ εὐλογῇ αὐτὰ δὲ Κύριος, εἶπε
πρὸς αὐτοὺς: «Ἄγετε τὰ παῖδα ἐρ-
χεσθαι πρὸς με».

Ἀξιοπρέπειαν ἀρχιερατικὴν ὑπο-
λαμβάνει δὲ Ἀγ. Κιτίου τὰ μητροπο-
λιτικὰ μέγαρα, τὰς πολυτελεῖς ἐπι-
πλώσεις, τὰ παρατεταγμένα, τοὺς
ἀντιθαλάμους, τοὺς θυρωροὺς καὶ τὴν
μητροπολίαν ἀκολουθίαν διατάξεις τῆς
Μητροπόλεως, ἐν ᾗ χρόνῳ παρὰ τὰς
θύρας αὐτῆς ὑπάρχουσιν οἰκογενεαὶ
λημψύτσουσι.

Ἀρχαὶ καὶ σκέψεις τοιαύται ἀντι-
θετοὶ ὅλοις πρὸς τὴν γνησίαν χρι-
στιανικὴν διδασκαλίαν εἶναι ἱκανοὶ βε-
βαίως νὰ πείσωσι πάντα χριστιανὸν
νὰ ἀπομακρύνῃ αὐτὸν ἀπὸ τῶν κο-
ρυφῶν καὶ τοῦ περιβάλλοντος τῆς χρι-
στιανικῆς Ἑκκλησίας, ὡς ἀντικείμε-
να ἀντικρὺς πρὸς τὴν ἑλὴν καὶ ὀψι-
στην διδασκαλίαν αὐτῆς.

Αἱ τελευταῖαι βούλευται ἐκλογαὶ
ἀπᾶς εἰς κατέδειξαν διὰ τὸ Κυπρ. λα-
ὸς εἶναι ἀπληλαγμένους τοῦ τοπικοῦ
πνεύματος παντελῶς, καὶ ἔχει πολλὴ
εὐρίαν τὴν ἐθνικὴν καρδίαν, ὥστε
νὰ ἀγαπᾷ καὶ τιμᾷ πάντα ὁμοειδῆ
ἐξ οἰοσώμεν χώρας. Ἑλληνικῆς, ὅ-
ταν οὕτως καὶ ἐργάζεται καὶ ἀγαπᾷ
καὶ ποιεῖ τὸν λαὸν τοῦτο ὡς
λαὸς ὁμογενεὺς καὶ ὁμοίους.

Δὲν εἶναι μυστήριον εἰς τοὺς γινώ-
σκοντας τὰ κατ' ἡμᾶς οἱ λόγοι
διὰ τοὺς ὁποίους δὲ Κυπρ. λαὸς ἀπε-
δοκιμασῇ τὴν ὑποφωτισμένην τοῦ Ἀγ.
Κιτίου καὶ ἀποδοκιμαζέται καὶ ἀποκρού-
ει ἐντόνως, διὰ ἐξέτιθεντο δὲ εἰς τὴν
δυσμένειαν καὶ τὴν ὀργὴν τοῦ λαοῦ,
ὅσοι διὰ προσπαθείαν οἰωνώποτε δὲ
ἐπεχέρωνται νὰ ἐπιβιβάζωσι τοῦτον
τοῦ Ἀρχιεπ. Ὀρόν, ὅστις ἀρμύ-
ζει εἰς κληρικὸν πιστὸν φύλακα καὶ
διδασκαλὸν τῶν ὀφθαλμῶν καὶ θέλει
χριστιανικῶν ἀρχῶν, ἐμπροσθεν
δὲ τῶν πατρικῶν ἀγάθων πρὸς τὸν λα-
ὸν καὶ φλογερῶν ἐνδοξασμῶν
ὑπὲρ τῆς Ἑκκλησίας καὶ τῆς Πατρὸς,
ἀρετὰς, αἵτινες κοσμοῦσι κληρι-
κὸς ἐκ τῶν σπλάχνων αὐτοῦ προελ-
θόντας, καὶ ἀξίους περὶ πάντα τῆς
ὀφθαλμῶν καὶ ἱερᾶς ὄψεως ἀποστολῆς
τῶν ἐν τῇ Νήσῳ ταύτῃ.

«Ραπίζε» ἀλύτρητος δὲ Ἀρχιερεὺς
χριστιανικῆς, Ἑκκλησίας, ἐν ᾧ θε-
μελιώδεις καὶ νομικῶς αὐτῆς Χριστὸς
διακελεύεται ὅπως παρέχων οἱ χρι-
στῖανοι πάντες εἰς τοὺς ραπίζοντας
αὐτοὺς καὶ τὴν ἐτέραν σιγήν.

Ὁ αὐτὸς ἐπιτάσσει ἵνα συγγνω-
σῇ τὸν ἀδελφὸν ἡμῶν ἀμαρτήσαντα
εἰς ἡμᾶς ἐβδωκομήτῃς ἐπὶ, καὶ
αὐτὸς δὲ Κύριος ἡμῶν ἐτε ἐρραπίσθῃ
ὑπὸ τοῦ Σουλίου (ὅχι ἑμῶς δὲ τοῦ
Ἰουδαίου ἀρχιερέως) ἡρεσθῇ εἰς τὴν
παράβησιν τούτου.

«Εἰ καὶ ἐκείνους, μαρτυροῦν
περὶ τοῦ κακοῦ, εἰ δὲ καλῶς τὶ μὲ
δέξει;»

Παραβλέποντες δὲ ὁ Κύριος τὸ πνεῦμα
πρὸς τὸν οὐρανὸν Πατέρα ἐπὶ τοῦ
Σταυροῦ συγγνωσῇ τὸν συνεσταυ-
ρωμένον Ἰησοῦν, καὶ μετὰ τῆς δοχᾶ-
της πνοῆς ἀναπέμψῃ ἐξῆς ὑπὲρ
τῆς συγγνώμης τῶν ἡμῶν του.

«Πάτερ, ἄφες αὐτοῖς, ὅτι γὰρ ἐγὼ
τί ποιῶμαι».

Ὁ δὲ Ἀγ. Κιτίου τοσοῦτον ἀντι-
τίθεται εἰς θεμελιώδεις διδασκαλίας
καὶ δοξολογίας τῆς χριστιανικῆς πίστε-
ως, οὐδὲν ἄριστον εἶναι καὶ περὶ ἄλ-
λων ἡμῶν οὐσιωδῶν δογματικῶν ἀπο-
πα καὶ παραδόξων.

Ἐπὶ ἐκείνους ἡ ἀξιοπρέπεια νὰ
ἐκλαμβάνηται ὡς ὑπεροφία» γράφει
δὲ Ἀγ. Κιτίου, εἰς ἀπάντησιν αἰτιά-
σεως, δι' ἡμέρας πρὸς τὸν ποιμνίον
τοῦ ὑπεροπικῶς, καὶ γνωρίζουσι μέ-
γιστα οἱ χριστιανοὶ τῆς Μητροπόλεως
Κιτίου πῶς συμπεριφέρεται δὲ Ἀγ.
Κιτίου πρὸς αὐτοὺς, καὶ ταῦτα διὰ
τὴν ἀρχιερατικὴν ἀξιοπρέπειαν (1) τοι-
αύτην ἀντιλήψιν ἀξιοπρέπειαν ἔχουσι
πάντες σχεδὸν οἱ Πατῆδες τῆς Τουρ-
κίας.

Ἐντούτοις ὁ Θεοφάνης, ὁ ἀνα-
στρεφόμενος κατὰ προτίμησιν μετὰ
τοῦ ὅλου καὶ πᾶν καὶ ἐσθλὸν μετὰ
τῶν τελωνῶν καὶ ἀμαρτωλῶν, ἐτε ποτὶ
οἱ μαθηταὶ τοῦ ἀπεκάλυσεν τὰς μη-
τέρας μετὰ τὸν παῖδων αὐτῶν τοῦ
νὰ εὐλογῇ αὐτὰ δὲ Κύριος, εἶπε
πρὸς αὐτοὺς: «Ἄγετε τὰ παῖδα ἐρ-
χεσθαι πρὸς με».

Ἀξιοπρέπειαν ἀρχιερατικὴν ὑπο-
λαμβάνει δὲ Ἀγ. Κιτίου τὰ μητροπο-
λιτικὰ μέγαρα, τὰς πολυτελεῖς ἐπι-
πλώσεις, τὰ παρατεταγμένα, τοὺς
ἀντιθαλάμους, τοὺς θυρωροὺς καὶ τὴν
μητροπολίαν ἀκολουθίαν διατάξεις τῆς
Μητροπόλεως, ἐν ᾗ χρόνῳ παρὰ τὰς
θύρας αὐτῆς ὑπάρχουσιν οἰκογενεαὶ
λημψύτσουσι.

Ἀρχαὶ καὶ σκέψεις τοιαύται ἀντι-
θετοὶ ὅλοις πρὸς τὴν γνησίαν χρι-
στιανικὴν διδασκαλίαν ε

